

บรรณานุกรม

กิมทอง มาศสุวรรณ. (2534). ศึกโน้นโพปราบกบฏผู้มุญสมัยรัชกาลที่ 5. วารสารศิลปวัฒนธรรม, 12 (12), 88-92.

เกย์ยิร เดชะพีระ. (2550, 12 ตุลาคม). อำนาจนำ (Hegemony). นิติชนรายวัน, หน้า 6.
คงนึงนิตย์ จันทบุตร. (2542). สรรพสิทธิประสงค์, กรมหลวง. ใน สารานุกรมวัฒนธรรมไทยภาค
อีสาน เล่ม 13 (หน้า 4425-4428). กรุงเทพฯ: มูลนิธิสารานุกรมวัฒนธรรมไทย ธนาคารไทย
พาณิชย์.

คายส์, ชาร์ลส์ อี.พ. (2527). ความเชื่อเรื่องพระศรีอาริย์, ลักษณะทาง และสังคมไทย. (นาฏวิภา
ชลิตานนท์, แปล). ใน พรเพ็ญ อั้นตระกูล และอัจฉราพร กมุทพิสมัย (บรรณาธิการ), ความ
เชื่อพระศรีอาริย์และกบฏผู้มุญในสังคมไทย (หน้า 63-90). กรุงเทพฯ: สร้างสรรค์.
คำพูน บุญทวี. (2541). ครีดประวัติอีสาน: พื้นบ้านผู้มุญ (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ไปยงเขียน,
ขาวรรณ ธรรมวัตร. (2540). กติชาวบ้านอีสาน. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: อักษรจัลนา.
จิตรา ภูมิศักดิ์. (2550). โภคนหน้าศักดินาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: ศรีปัญญา.

ฉลอง สุนทรawanich. (2527). ความเชื่อในเรื่องพระศรีอาริย์และกบฏในภาคอีสาน ข้อสังเกตเบื้องต้น
เกี่ยวกับอุดมการและผู้นำ. ใน พรเพ็ญ อั้นตระกูลและอัจฉราพร กมุทพิสมัย (บรรณาธิการ),
ความเชื่อพระศรีอาริย์และกบฏผู้มุญในสังคมไทย (หน้า 63-90). กรุงเทพฯ: สร้างสรรค์.
ฉัตรพิพย์ นาถสุภา. (2547). รัฐนธรรมกับการเปลี่ยนแปลงสังคม. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

. (2548). งานวิจัยธรรมสูകาสตร์การเมืองแนวประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมชุมชน.
วารสารวิชาการนุยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 13 (17), 1-14.

ชูราตัน สรรพานิช. (2524). พระมาลัย: การศึกษาชิงวิเคราะห์. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต, สาขาวาร્กภาษาไทย, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ชนิดา เรืองธรรญ. (2546). การศึกษาชิงวิเคราะห์เรื่องมาลัยสูตร. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต, สาขาวากไทย, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยปูรพा.

ไชยันต์ รัชชกุล. (2527). การศึกษาบนผู้มุญ: คำตาม ความสงสัย และโครงเรื่อง. ใน พรเพ็ญ อั้น
ตระกูล และอัจฉราพร กมุทพิสมัย (บรรณาธิการ), ความเชื่อ พระศรีอาริย์และกบฏผู้มุญ
ในสังคมไทย (หน้า 311-337). กรุงเทพฯ: สร้างสรรค์.

ชุย เทพสิทธิ. (2552, 22 กันยายน). สัมภาษณ์

ญาณารีเกรานุสรณ์. (2549). อุบลราชธานี: ศิริธรรมออฟเช็ต.

ค่าธรรมนูญการศึกษา (2544). การเมืองของการนิยามความหมาย “อีสาน” พ.ศ.2435-2475.

สารานุกรมศาสตร์สังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 18 (3), 1-12.

คำบรรยายภาษาไทย, สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยา (2514). นิทานโบราณ. กรุงเทพฯ: เมร์วิทยา.

เดือน กำดี. (2545). ศาสนาศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เดช บุนนาค. (2524). ชน ร.ศ.121. กรุงเทพฯ: มูลนิธิโครงการต่อร้างสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์.

เติม วิภาวดจนกิจ. (2542). ประวัติศาสตร์อีสาน (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

_____ . (2542). กบฏผู้มีบุญ 2. ใน สารานุกรมวัฒนธรรมไทย ภาคอีสาน เล่ม 1 (หน้า 37-44).

กรุงเทพฯ: มูลนิธิสารานุกรมวัฒนธรรมไทย ธนาคารไทยพาณิชย์.

ธนาภรณ์ สมหวัง. (2541). อุดมการณ์รัฐไทยในศตวรรษที่ 21: จากไตรภูมิพระร่วงถึงพุทธธรรม. สารสารครีบ/ทุน, 1 (1), 68-81.

ธวัช บุญ โโนทก. (2529). ความเชื่อพื้นบ้านอันสัมพันธ์กับวิถีชีวิตในสังคมอีสาน ใน วัฒนธรรมพื้นบ้าน: ศตวรรษที่ 20. กรุงเทพฯ: โครงการไทยศึกษาและโครงการเผยแพร่องค์ความรู้ทางวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____ . (2542 ก). พื้นที่: ความเชื่อ. ใน สารานุกรมวัฒนธรรมไทย ภาคอีสาน เล่ม 8 (หน้า 2819-2821). กรุงเทพฯ: มูลนิธิสารานุกรมวัฒนธรรมไทย ธนาคารไทยพาณิชย์.

_____ . (2542 ข). ผู้มีบุญ: ตำนาน. ใน สารานุกรมวัฒนธรรมไทย ภาคอีสาน เล่ม 8 (หน้า 2827). กรุงเทพฯ: มูลนิธิสารานุกรมวัฒนธรรมไทย ธนาคารไทยพาณิชย์.

_____ . (2542 ค). จำ (หมอดจำ, เมาจำ): เจ้าพิธีกรรม. ใน สารานุกรมวัฒนธรรมไทย ภาคอีสาน เล่ม 3 (หน้า 923-925). กรุงเทพฯ: มูลนิธิสารานุกรมวัฒนธรรมไทย ธนาคารไทยพาณิชย์.

ธีรบุษ พุญมี. (2547). ประชาสังคม = Civil Society. กรุงเทพฯ: สายธาร.

นงลักษณ์ ลิ่มศิริ. (2524). ความสำคัญของกบฏหัวเมืองอีสาน พ.ศ.2325-2445. วิทยานิพนธ์ อักษรศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาประวัติศาสตร์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

นำเพ็ญ ณ อุบล. (2552, 24 ตุลาคม). สัมภาษณ์.

บันเทิง พาพิจตร. (2549). ประเพณีวัฒนธรรมไทยและคติความเชื่อ. กรุงเทพฯ: โอดี้ียนสโตร์.

บุญเกิด รัตนแสง. (2550). นานาความรู้. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.

บุญจันทร์ สุวรรณสาข. (2552, 2 กันยายน). สัมภาษณ์.

- บุณยสกุลย์ อเนกสุข. (2544). *รัฐกับการลงทุนทางวัฒนธรรม: ศึกษากรณีงานแห่งที่เป็นพิธีกรรมจังหวัดอุบลราชธานี*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวัฒนาชุมชนบศกฯ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ประภากย พึงพุ่ม. (2539). *วิถีชีวิตของคนไทยกับความเชื่อเรื่องพระมาลัย. สารานุกรมวัฒนธรรมไทยภาคอีสาน เล่ม 2* (หน้า 464-465).
- ประยงค์ บัวขาว. (2552, 3 ตุลาคม). *สัมภาษณ์*.
- ประชุม ดิษฐานพงศ์. (2551). *พระศรีอริยเมตไตรยพุทธเจ้า (พระศรีอริย). กรุงเทพฯ: ไฟลินบุ๊กเน็ต.*
- ปรีชา พิณทอง. (2542). ชะล่า. ใน *สารานุกรมวัฒนธรรมไทยภาคอีสาน เล่ม 2* (หน้า 464-465).
- กรุงเทพฯ: มูลนิธิสารานุกรมวัฒนธรรมไทย ธนาคารไทยพาณิชย์.
- . (2542). *ชีตสินสองกองสินสี: ใจระเพณ. ใน สารานุกรมวัฒนธรรมไทย ภาคอีสาน เล่ม 15* (หน้า 5372-5382). กรุงเทพฯ: มูลนิธิสารานุกรมวัฒนธรรมไทย ธนาคารไทยพาณิชย์.
- พงจิตต์ อธิกมนันทะ. (2543). *สังคมและวัฒนธรรมไทย (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พาย ปวนบูร. (2549). *ผ้าใบ ผ้าบุญ. ใน ญาณจารีเกร้านุสรณ์* (หน้า 49-58). อุบลราชธานี: ศิริธรรม ออฟเซ็ค.
- พาสุก พงษ์ไพจิตร และคริส เบเกอร์. (2546). *เครมชักกิจ ก้ามเมืองไทย สมัยกรุงเทพฯ*. กรุงเทพฯ: ไอเอส พรินติ้งเฮาส์.
- เพ็ง เกษม. (2552, 3 กันยายน). *สัมภาษณ์*.
- ภานิตย์ เพชรปานิวงศ์. (2545). *ชาัญ: มิติทางจริยธรรมของสังคมไทย. สารานุกรมวัฒนธรรมไทยภาคอีสาน เล่ม 10* (หน้า 30-40).
- พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยาอังกฤษ-ไทย (พิมพ์ครั้งที่ 3). (2549). กรุงเทพฯ: ไอเดีย สแควร์.
- พรเพ็ญ อันตรรษณ์ แล้วอัจฉราพร กนกพิสมัย. (บรรณาธิการ). (2527). *ความเชื่อพระศรีอริย์และกบฏผู้มีบุญในสังคมไทย*. กรุงเทพฯ: สร้างสรรค์.
- พระประเสริฐ ชุตินุช (สุนทรวัฒน์). (2543). *การศึกษาชิงวิเคราะห์เรื่องໄลษศาสตร์กับพุทธศาสนา* ตามที่บรรคนะของพระธรรมปีฎก (ป.อ. ปยุตติ トイ). วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวัชญา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พิพัฒน์ พสุหารชาติ. (2545). *รัฐกับศาสนา: บทความว่าด้วยอาณาจักร ศาสนาจักร และเสรีภาพ*.
- กรุงเทพฯ: สยาม.

พิเศษ เจียจันทร์พงษ์, ผู้การรัฐ ดอนเตพร, วีระลิทธิ์ ชูแสงทอง และชจร มุกมีค่า (บรรณาธิการ).

(2544). วัฒนธรรม พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ เอกลักษณ์ และภูมิปัญญา จังหวัดอุบลราชธานี. กรุงเทพฯ: คณะกรรมการฝ่ายประมวลเอกสารและจดหมายเหตุ ในคณะกรรมการอำนวยการจัดงานเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว.

พุทธภูมิภาพากรณ์. (2552) วันที่ค้นข้อมูล 13 เมษายน 2552, เข้าถึงได้จาก

<http://www.horadaily.com>

เพ็ญศรี ดีก, ไฟธุรย์ สิน Larattanee, ปิยนาถ บุนนาค, วราภรณ์ ทินานันท์. (บรรณาธิการ). (2530).

วัฒนธรรมพื้นบ้าน: อดีความเชื้อ. กรุงเทพฯ: โครงการไทยศึกษาและโครงการเผยแพร่ผลงานวิจัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ไฟธุรย์ เจริญศรี. (2552, 19 กันยายน). สัมภาษณ์.

ไฟธุรย์ มีกุคล. (2515). การปฏิรูปการปกครองแผ่นดินอีสานสมัยที่พระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมหลวงสารพัดที่ บริษัทแห่งชาติ ทรงเป็นข้าหลวงใหญ่. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.

. (2542). กบฏผู้เมือง 1. ใน สารานุกรมวัฒนธรรมไทย ภาคอีสาน เล่ม 1 (หน้า 27-37). กรุงเทพฯ: มูลนิธิสารานุกรมวัฒนธรรมไทย ธนาคารไทยพาณิชย์.

. (2542). เทศกีนາລ, ข้าหลวง. ใน สารานุกรมวัฒนธรรมไทย ภาคอีสาน เล่ม 6 (หน้า 1793). กรุงเทพฯ: มูลนิธิสารานุกรมวัฒนธรรมไทย ธนาคารไทยพาณิชย์.

. (2542). นฤตาลในภาคอีสาน: ระบบการปกครอง. ใน สารานุกรมวัฒนธรรมไทย ภาคอีสาน เล่ม 10 (หน้า 3437). กรุงเทพฯ: มูลนิธิสารานุกรมวัฒนธรรมไทย ธนาคารไทยพาณิชย์.

มหาสิตา วีระวงศ์. (2540). ประวัติศาสตร์ลาว (สมหมาย เปรมจิตต์, แปล). กรุงเทพฯ: มดิน. นอร์, โธมัส. (2551). ยุททีปี (สมบัติ จันทร์วงศ์, แปล). กรุงเทพฯ: สมมติ.

เมอร์ด็อก, จอห์น บี. กบฏ “ผู้เมือง” ก.ศ. 1901-1902. (พิมพันธุ์ เวสสະโกศล, แปล). ใน พระเพลย ชั้นตระกูล และอัจฉราพร กมุทพิสมัย (บรรณาธิการ), ความเชื้อพระศรีอาริย์และกบฏผู้เมืองในสังคมไทย (หน้า 104-122). กรุงเทพฯ: สร้างสรรค์.

ของบุพ ชูแวน. (2551). ครึ่งศตวรรษแห่งการค้นหาและเส้นทางสู่อนาคตประวัติศาสตร์ท้องถิ่นไทย. กรุงเทพฯ: ชี โน พับลิชชิ่ง.

โยเนะ โอลิชิ (2527). กบฏผู้มีบุญ ภาคอีสาน. ใน พรเพญ ชั้นตระกูล และอัจฉราพร กนุพิฒย์
(บรรณาธิการ), ความเชื่อพระศรีอาริย์และกบฏผู้มีบุญ ในสังคมไทย (หน้า 33-40).

กรุงเทพฯ: สร้างสรรค์.

รัชนีกร เศรษฐ์. (2523). สังคมและวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พิมแพค.

ราชบัณฑิตสถาน. (2538). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2525. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญพัฒนา.
_____. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2542. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์.

วนัช ปียะกุลชัยเดช. (2549). อุดมการณ์แบบกรัมชี: เมื่ออุดมการณ์ต้องถูกวิพากษ์หลายมิติของ
อุดมการณ์ และความสัมพันธ์กับการครองความเป็นใหญ่. วารสารรัฐศาสตร์สาร, 27 (2),
102-215.

_____. (2550). จากอุดมการณ์ที่ถูกวิพากษ์สู่การครองความเป็นใหญ่: การครองความเป็นใหญ่
แบบกรัมชี. วารสารรัฐศาสตร์สาร, 28 (1), 28-156.

วนิดา จำเปี้ยง. (2550). ໄສຍາຄတ່ຽນທີ່ພຶ້ງຂອງກົດໃນສັງຄົມໄທຢົງຮ້ອ. ວາරສາມມູນຍາຄາສຕ່ຽ
ນຮັກສິນ, 29 (1), 21-32.

วรรณพิพิธ ทองสาร แล้วอังคณา นันท์พิพารรณ, (บรรณาธิการ). (2533). เอกสารประกอบการ
สอน ชุดวิชา 12304 ความเชื่อและศาสนาในสังคมไทย หน่วยที่ 1-7. นนทบุรี: โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช.

วราภรณ์ เรืองศรี. (2550). ข้อสังเกตเกี่ยวกับความเชื่อเรื่องพระศรีอาริย์กับสังคมไทย กรณี กบฏอ้าย
สาเกบด โง้ง พ.ศ.2538. วารสารไทยคดีศึกษา, 4 (2), 41-68.

วัชรพล พุทธรักษ์. (2549). รัฐบาลทักษิณกับความพยายามสร้างการณ์ครองอำนาจ.
วิทยานิพนธ์รัฐศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาปีกร่อง, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

_____. (2551). Gramsci: แนวคิดการครองอำนาจและกลุ่มประวัติศาสตร์. วันที่คืน
ข้อมูล 29 กรกฎาคม 2552, เข้าถึงได้จาก

<http://www.midnightuniv.org/midnight2544/0009999447.html>

วิจิตร ขอนยาง. (2532). การศึกษาประเพณีจากวรรณกรรมพื้นบ้านอีสาน. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาไทยคดีศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สุก่อน สมจิตศรีปัญญา. (2542). ชีตสิบสองคงสิบสี่: วรรณกรรมคำสอน. ใน สารานุกรมวัฒนธรรม
ไทย ภาคอีสาน เล่ม 15 (หน้า 5386). กรุงเทพฯ: มูลนิธิสารานุกรมวัฒนธรรมไทย
ธนาคารไทยพาณิชย์.

สมชาย นิลอาที. (2543). วิถีความคิด วิถีชีวิตชาวนาอีสาน (พิมพ์ครั้งที่ 2). อุบลราชธานี: สิริธรรม ออฟเซ็ท.

สมโชค อ่องสกุล. (2527). กบฏผู้วิเศษ: ผู้วิเศษในภาคใต้. ใน พรเพญ ยั่นตระกูล และอัจฉราพร กนุพิสมัย (บรรณาธิการ), ความเชื่อพระศรีอาริย์และกบฏผู้มีบุญในสังคมไทย (หน้า 148-164). กรุงเทพฯ: สร้างสรรค์.

สมปราษฐ อัมมะพันธ์. (2536). ประเพณีและพิธีกรรมในวรรณคดี. กรุงเทพฯ: ไอ.เอส.พรินติ้ง เอเชีย.

สายพิณ ปัญมบรณ. (2542). กลับไปอ่าน “ไตรภูมิพระร่วง” ตำรับความคิดของสังคมไทย. วารสาร วัฒนธรรมไทย, 36 (7), 9-12.

สีโน วงศ์เดช. (2552, 3 มีนาคม). สัมภาษณ์

สุนทรี อาสาไว้. (2525). จากอดีตการณ์พระศรีอาริย์ถึงขบวนผู้มีบุญภาคอีสาน. กรุงเทพฯ: มูลนิธิ โครงการดำรงค์สังคมศาสตร์และมนุษย์ศาสตร์.

(2527). ความเชื่อในเรื่องพระศรีอาริย์และกบฏในภาคอีสานข้อสังเกตเบื้องต้นเกี่ยวกับ อุดมการและผู้นำ. ใน พรเพญ ยั่นตระกูล และอัจฉราพร กนุพิสมัย (บรรณาธิการ), ความเชื่อพระศรีอาริย์และกบฏผู้มีบุญในสังคมไทย (หน้า 22-40). กรุงเทพฯ: สร้างสรรค์.

สุภาวดี เจริญศรีราษฎร์. (2548). ความเชื่อ: มิติแห่งเหตุผลและความงมงาย. วารสารรามคำแหง, 22 (3), 74-101.

สุวัฒน์ จันทร์จำنج. (2540). ความเชื่อของมนุษย์เกี่ยวกับปรัชญาและศาสนา. กรุงเทพฯ: สุขภาพใจ.

สุวิทย์ ชีรศาสต์. (2542). หมอดำใส่ภา. ใน สารานุกรมวัฒนธรรมไทย ภาคอีสาน เล่ม 1 (หน้า 60-61). กรุงเทพฯ: มูลนิธิสารานุกรมวัฒนธรรมไทย ธนาคารไทยพาณิชย์.

(2549 ก). กบฏผู้มีบุญอีสาน 2444-2445 กับจุดหมายลูกโซ่ฉบับแรกของเมืองไทย.

วารสารศึกษาวัฒนธรรม, 28 (1), 82-95.

(2549 ข). ปัญหาการเก็บส่วยในภาคอีสานสมัยปฏิรูปการปกครองในรัชกาลที่ 5. วารสาร วิจัย มข, 11 (3), 245-252.

แสง จันทร์จำنج. (2534). ศาสนาศาสตร์. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพาณิช.

หลวงตาอ่อง. (2552, 3 มีนาคม). สัมภาษณ์

(2552, 2 สิงหาคม). สัมภาษณ์

อรรถจักร์ สัตยานุรักษ์. (2541). การเปลี่ยนแปลงโลกทัศน์ของชนชั้นนำไทยตั้งแต่รัชกาลที่ 4-พ.ศ.

2475. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อารี ถาวรสหะนุ. (2546). คติชนวิทยา. กรุงเทพฯ: กีบปีแอ nond'prin't.

- อุบลราชธานี 200 ปี. (2535). กรุงเทพฯ: ชวนพิมพ์.
- Antonio Gramsci – Thought.* (2552) วันที่ค้นข้อมูล 23 มิถุนายน 2552, เข้าถึงได้จาก
http://www.experiencefestival.com/a/Antonio_Gramsci_-_Thought/id/610061
- Femia, J. V. (1987). *Gramsci's political thought: hegemony, consciousness, and the revolutionary process.* Oxford: Clarendon Press.
- Johnson, A. (1995). *The Blackwell Dictionary of Sociology: A User's Guide to Sociology Language.* Cambridhe, Mass: Blackwell.
- Landes, R. (2004). Millennialism. in Lewis, J. R. (Ed.), *The Oxford Handbook of New Religious Movement.* (pp. 333-353). New York: Oxford University Press.
- Marshall, G. (1998). *A dictionary of sociology.* Oxford: Oxford University Press.
- Ritzer, G., & Googman, D. J. (2004). *Modern Sociology Theory* (6th ed.). New York: McGraw-Hill.